

**ЗАКОН
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЖИГОВИМА**

Члан 1.

У Закону жиговима („Службени гласник РС”, бр. 104/09 и 10/13) у члану 1. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

„У смислу овог закона подаци о подносиоцу пријаве жига, носиоцу жига, подносиоцу захтева и подносиоцу предлога су подаци о личном имену и адреси физичког лица, односно пословном имену и седишту правног лица.”

Члан 2.

У члану 4. став 2. после речи: „тродимензионалних облика” додају се речи: „облика робе или њеног паковања”.

Члан 3.

У члану 5. став 1. тачка 9. речи: „исту врсту робе, односно услуга” замењују се речима: „истоветну робу, односно услуге.”

У тачки 10. речи: „сличну врсту робе, односно услуга“ замењују се речима: „сличну робу, односно услуге.” и речи: „истоветну или сличну врсту робе, односно услуга“ замењују се речима: „истоветну или сличну робу, односно услуге.”

У тачки 11. речи: „исту или сличну врсту робе, односно услуга“ замењују се речима: „истоветну или сличну робу, односно услуге.”

После тачке 15) додају се тач. 16), 17) и 18) које гласе:

„16) који може да доведе до забуне са ранијим жигом другог лица заштићеним у земљи чланице ЕУ који се у тој земљи користио у време подношења пријаве и који се и даље користи, под условом да је, на датум подношења пријаве, подносилац поступао несавесно;

17) који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну робу, односно услуге, а који је истекао у периоду од шест месеци пре подношења пријаве;

18) који је истоветан раније заштићеном знаку другог лица за сличну робу, односно услуге или сличан раније заштићеном знаку другог лица за истоветну или сличну робу, односно услуге, а који је истекао у периоду од шест месеци пре подношења пријаве.”

Став 4. мења се и гласи:

„У случају из става 1. тач. 10 -13. и тач. 16 -18. овог члана знак се може заштитити жигом уз изричиту писану сагласност носиоца ранијег права. ”

Члан 4.

Члан 8. мења се и гласи:

„Члан 8.

Надлежни орган води Регистар жигова.

Регистар жигова садржи нарочито: број пријаве и датум подношења пријаве; регистарски број жига и датум уписа жига у регистар жигова; податке о носиоцу жига, односно подносиоцу пријаве; изглед знака и назначење роба или услуга на које се знак односи; податке о променама које се односе на жиг, односно пријаву (пренос права, лиценца, залога, франшиза и др.).

Влада ближе прописује садржину регистра из става 1. овог члана.

Регистар жигова се води у електронском облику и доступан је јавности.”

Члан 5.

У члану 9. став 1. брише се.

Члан 6.

У члану 14. после става 1. додају се ст. 2. и 3. који гласе:

„За увид у списе предмета, издавање копија докумената, израду извештаја о претраживању и друге послове које спроводи надлежни орган у складу са овим законом плаћају се накнаде.

Висину и начин плаћања накнада из става 2. овог члана утврђује Влада.”

Члан 7.

Члан 15. брише се.

Члан 8.

У члану 16. став 4. речи: „Регистар пријава“ замењују се речима: „Регистар жигова.”

У ставу 8. речи: „Регистар пријава“ замењују се речима: „Регистар жигова.”

Члан 9.

У члану 24. став 2. речи: „Регистру пријава“ замењују се речима: „Регистру жигова.”

Члан 10.

У члану 25. став 4. речи: „Регистар пријава“ замењују се речима: „Регистар жигова.”

Члан 11.

У члану 29. став 2. мења се и гласи:

„Ако се у остављеном року не доставе докази о извршеним уплатама из става 1. овог члана сматраће се да је подносилац пријаве одустао од пријаве.”

Члан 12.

После члана 37. додаје се члан 37а који гласи:

„Коришћење међународно регистрованог жига

Члан 37а

За потребе доказивања коришћења међународно регистрованог жига у поступку оглашавања жига ништавим, поступку престанка жига због некоришћења и у поступку по тужби због повреде права, као датум међународне регистрације сматраће се датум на који је истекао једногодишњи рок који почиње да тече од датума обавештења (нотификације) међународног бироа о захтеву за проширење заштите међународно регистрованог жига за територију Републике Србије.

Ако истеком једногодишњег рока из става 1. овог члана поступак поводом захтева за проширење заштите међународно регистрованог жига на територију Републике Србије није окончан, као датум међународне регистрације сматраће се

датум доношења коначне одлуке надлежног органа упућене Међународном бироу о делимичном или потпуном одобравању заштите.”

Члан 13.

У члану 38. став 2. тачка 1) после речи: „знак“ брише се реч: „који”.

У члану 38. став 2. тачка 2) мења се и гласи:

„2) знак који је истоветан његовом раније заштићеном знаку за сличну робу, односно услуге или сличан његовом раније заштићеном знаку за истоветну или сличну робу, односно услуге ако постоји вероватноћа да због те истоветности, односно сличности настане забуна у релевантном делу јавности, која обухвата и вероватноћу довођења у везу тог знака са његовим раније заштићеним знаком.”

Члан 14.

У члану 41. став 2. после речи: „у складу са добрим пословним обичајима” додају се речи: „у индустријској или трговачкој делатности.”

Члан 15.

У члану 52. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„У случају да постоји више носилаца истог жига, односно више подносилаца исте пријаве жига из става 1. овог члана, за закључивање уговора о лиценци потребан је пристанак свих, уколико између њих није другачије уговорено.”

Досадашњи ст. 2, 3, 4, 5, 6 и 7. постају ст. 3, 4, 5, 6, 7. и 8.

Члан 16.

У члану 60. ст. 2 и 3. замењују се новим ст. 2. и 3. који гласе:

„Предлог за оглашавање ништавим жига на основу члана 5. став 1. тач. 9), 10), 11), 12), 13), 16), 17) и 18) и члана 5. став 6. овог закона може поднети само носилац ранијег права или лице које он овласти.

Када је носилац ранијег права трпео, током пет узастопних година пре подношења предлога, коришћење каснијег жига и био свестан тог коришћења, нема више право да на основу тог ранијег права поднесе предлог за оглашавање ништавим каснијег жига или да се успротиви коришћењу тог каснијег жига у односу на робу или услуге за које је каснији жиг коришћен, осим ако је носилац каснијег жига приликом подношења пријаве био несавестан.

После става 3. додају се нови ст. 4. 5. и 6. који гласе:

„ У случају из става 3. овог члана, носилац каснијег жига нема право да се успротиви коришћењу ранијег права, иако се носилац ранијег права на то право више не може позивати против каснијег жига.

Жиг се не може огласити ништавим на основу члана 5. став 1. тач. 9), 10), 16), 17) и 18) овог закона ако ранији жиг без оправданог разлога није коришћен у Републици Србији за обележавање робе, односно услуга на које се односи у периоду од пет година пре подношења предлога за оглашавање ништавим, изузев ако је подносилац пријаве каснијег жига био несавестан. У поступку по предлогу за оглашавање жига ништавим, носилац ранијег жига или његов правни следбеник дужан је да докаже да је жиг коришћен.

Ако је раније заштићени знак подносиоца предлога коришћен само за део робе, односно услуга за које је регистрован, сматраће се у циљу примене става 5. овог члана да је регистрован само за ту робу, односно услуге.”

Досадашњи став 4. постаје став 7.

Члан 17.

У члану 64. став 2. број: „3” замењује се бројем: „6”

После става 2. додају се нови ст. 3. и 4. који гласе:

„Коришћењем жига од стране носиоца жига, у смислу става 1. овог члана и члана 60. став 5. овог закона сматра се и коришћење знака заштићеног жигом уз сагласност носиоца жига.

Коришћењем жига од стране носиоца жига, у смислу става 1. овог члана и члана 60. став 5. овог закона сматра се и коришћење знака заштићеног жигом од стране лица овлашћеног да користи колективни жиг или жиг гаранције.”

Досадашњи ст. 3, 4, 5, 6. постају ст. 5, 6, 7. и 8.

Члан 18.

У члану 65. речи: „истеком периода од пет година од дана када је жиг последњи пут коришћен, односно истеком периода од пет година од дана регистравања жига ако жиг није коришћен”, замењују се речима: „на дан подношења захтева за престанак жига због некоришћења.”

Члан 19.

У члану 73. став 2. после речи „повреде права” додају се речи: „у обиму у коме је на основу уговора стекао право на искоришћавање жига,”.

Став 3. мења се и гласи:

„Суд ће, по тужби из става 1. овог члана одбити тужбени захтев уколико, по приговору туженог, утврди да жиг тужиоца није коришћен у смислу члана 64. овог закона.”

После става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Уколико се у случају из става 3. овог члана утврди да је жиг тужиоца коришћен само за део робе, односно услуга за које је регистрован, суд ће приликом одлучивања узети у обзир само ону робу, односно услуге за које је тужилац доказао коришћење.”

Члан 20.

Члан 73а мења се и гласи:

„Члан 73а

У случају повреде права, тужилац тужбом може да захтева нарочито:

- 1) утврђење повреде права;
- 2) забрану радњи којима се врши повреда или радњи које представљају озбиљну претњу да ће право бити повређено, као и забрану понављања таквих или сличних радњи под претњом новчане казне;
- 3) накнаду штете;
- 4) објављивање пресуде о трошку туженог;
- 5) одузимање, односно трајно искључење из промета или уништење или преиначење, без било какве накнаде, предмета којима је извршена повреда;
- 6) забрану отуђења, одузимање, или уништење, без било какве накнаде, материјала и предмета који су претежно употребљени у производњи предмета којима је извршена повреда права.

При разматрању тужбених захтева из става 1. тач. 5) и 6) овог члана, суд узима у обзир сразмеру између озбиљности повреде права и тужбеног захтева, као и интересе трећих лица.

Тужба се може поднети и против лица чије су услуге коришћене при повреди права (посредник).

Оштећени има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете.

При одређивању висине накнаде штете из става 4. овог члана, суд ће узети у обзир све околности конкретног случаја, а посебно негативне економске последице које трпи оштећени, укључујући изгубљену добит, добит коју је штетник остварио повредом права.

Суд може уместо накнаде штете из става 4. овог члана, када околности случаја то оправдавају, да досуди оштећеном паушалну накнаду која не може бити нижа од накнаде коју би примио за конкретни облик коришћења предмета заштите, да је то коришћење било законито.

Када повреда права није учињена намерно или крајњом непажњом, суд може уместо накнаде штете из става 4. овог члана, да досуди оштећеном накнаду у висини добити коју је штетник остварио повредом права.

Суд ће, у границама тужбеног захтева из става 1. тачка 4) овог члана, одлучити у којем ће средству јавног информисања бити објављена пресуда. Ако суд одлучи да се објави само део пресуде одредиће да се објави изрека и према потреби онај део пресуде из ког је видљиво о каквој се повреди ради и ко је извршио повреду. ”

Члан 21.

У члану 74. став 1. речи: „а најдоцније у року од пет година од дана кад је повреда први пут учињена.”, замењују се речима: „а најкасније у року од пет година од дана учињене повреде или од дана последње учињене повреде када се повреда врши континуирано.”

Члан 22.

После члана 74. додаје се члан 74а чији назив и текст гласи:

„Прибављање доказа

Члан 74а

Ако се странка у поступку која је учинила вероватним своје тврдње позива на доказ који се налази у поседу противне странке или под њеном контролом, суд ће противној странци наложити да достави поменути доказ водећи рачуна о поштовању прописа о заштити поверљивих информација.

Под условима из става 1. овог члана, у случају да је право повређено приликом обављања привредне делатности, суд ће на предлог једне странке у поступку, наложити противној странци да достави банкарске, финансијске и пословне документе који се налазе у њеном поседу, или под њеном контролом, водећи рачуна о поштовању прописа о заштити поверљивих информација.”

Члан 23.

Члан 75. мења се и гласи:

„Члан 75.

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено или да ће бити повређено, суд може одредити привремену меру:

1) одузимања, односно искључења из промета предмета којима се врши повреда права;

2) одузимања или забране отуђења материјала и предмета који су претежно употребљени у производњи предмета којима се врши повреда права, односно претежно намењени производњи предмета којима се врши повреда права;

3) забране предузимања радњи којима се врши повреда права или које представљају озбиљну претњу да ће право бити повређено.

Привремена мера се може, под истим условима, одредити и против сваког лица чије услуге је користило лице које вређа право (посредник).

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено или да ће бити повређено приликом обављања привредне делатности и које учини вероватним постојање околности које би осујетиле или знатно угрозиле накнаду штете у случају повреде права, суд може поред привремених мера из става 1. одредити и привремене мере:

1) заплене покретне и непокретне имовине лица против кога се предлаже одређивање привремене мере;

2) забране исплате новчаних средстава са рачуна лица против кога се предлаже одређивање привремене мере.

Ради одређивања и спровођења привремене мере из става 3. овог члана суд може наложити достављање банкарских, финансијских, пословних или других битних докумената и података или наложити да се омогући приступ тим документима и подацима.

Лице коме је издата забрана из става 1. тач. 2) и 3) и става 3. тачка 2) овог члана, као и налог из става 4. истог члана, а које не поступи по изреченој забрани, односно налогу, казниће се у складу са одговарајућим одредбама закона којим се уређује поступак извршења и обезбеђења.”

Члан 24.

После члана 75. додају се чл. 75а и 75б који гласе:

„Поступак за одређивање привремене мере

Члан 75а

Суд може одредити привремену меру одмах по пријему предлога за одређивање привремене мере и без претходног изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету.

Решење којим је одређена привремена мера, у случају из става 1. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања, а најкасније по спровођењу мере.

Када је привремена мера одређена пре покретања парничног или другог поступка, тужба, односно предлог за покретање другог поступка ради оправдања мере мора се поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању привремене мере.

Укидање привремене мере и накнада штете

Члан 75б

Ако тужба не буде поднета у року из члана 75а, односно ако не буде покренут други поступак ради оправдања привремене мере, суд ће на предлог лица против кога је привремена мера одређена обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је привремена мера одређена без изјашњења противне странке, суд ће у разумном року омогућити тој странци, на њен предлог, да се изјасни о привременој

мери, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње или изменити одређену меру.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуге у складу са овим чланом, или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна опасност да ће право бити повређено, лице против кога је одређена привремена мера има право на накнаду штете која јој је нанета привременом мером.

Суд може условити одређивање привремене мере полагањем одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају настанка штете из става 3. овог члана.”

Члан 25.

Члан 76. мења се и гласи:

„Члан 76.

На предлог лица које учини вероватним да је његово право повређено или да ће бити повређено, суд може у току, као и пре покретања парничног поступка одредити обезбеђење доказа водећи рачуна о поштовању прописа о заштити поверљивих информација .

Обезбеђењем доказа у смислу овог закона сматра се:

- 1) узимање детаљног описа производа којима се повређује право, са или без узимања узорка тих производа;
- 2) одузимање производа или дела производа којима се повређује право, и ако је то оправдано, одузимање материјала и предмета који су претежно употребљени у производњи или стављању у промет предмета којима се врши повреда права, као и одузимање докумената који се односе на наведено.”

Члан 26.

После члана 76. додају се чл. 76а и 76б који гласе:

„Поступак за одређивање обезбеђења доказа

Члан 76а

Суд може одредити обезбеђење доказа одмах по пријему предлога за обезбеђење доказа и без изјашњења противне странке, а нарочито ако постоји

опасност да због одлагања предлагач претрпи ненадокнадиву штету или да неки доказ неће моћи да се изведе или да ће његово касније извођење бити отежано.

Решење којим је одређено обезбеђење доказа, у случају из става 1. овог члана, доставиће се странкама у поступку без одлагања, најкасније по спровођењу мере.

Када је обезбеђење доказа одређено пре покретања парничног поступка тужба због повреде права се мора поднети у року од 30 дана од дана доношења решења о одређивању обезбеђења доказа.

Укидање обезбеђења доказа и накнада штете

Члан 76б

Ако тужба не буде поднета у року из члана 76а суд ће на предлог противне странке обуставити поступак и укинути спроведене радње.

Ако је обезбеђење доказа одређено без изјашњења противне странке, суд ће у разумном року омогућити тој странци, на њен предлог, да се изјасни о решењу о обезбеђењу доказа, након чега може обуставити поступак и укинути спроведене радње или изменити одређено обезбеђење доказа.

Ако поступак буде обустављен и спроведене радње буду укинуте, или ако суд утврди да повреда права није учињена или да није постојала озбиљна опасност да ће право бити повређено, противна странка има право на накнаду штете која јој је нанета обезбеђењем доказа.

Суд може условити одређивање обезбеђења доказа полагањем одговарајућег новчаног износа као средства обезбеђења у случају настанка штете из става 3. овог члана.”

Члан 27.

Члан 77. брише се.

Члан 28.

Члан 78. брише се.

Члан 29.

Члан 79. мења се и гласи:

„Члан 79.

Суд може, да наложи лицу које је извршило повреду права да пружи информације о пореклу и дистрибутивним каналима робе, односно услуга којима се врши повреда права, укључујући податке о лицима која су учествовала у повреди права, као и да преда документе који су у вези са повредом права.

Достављање информација из става 1. овог члана суд може наложити и другом лицу:

1) код кога је пронађена роба приликом обављања привредне делатности, а којом се повређује право;

2) које користи услуге пружене приликом обављања привредне делатности, а којима се повређује право;

3) које приликом обављања привредне делатности пружа услуге које се користе у активностима којима се повређује право;

4) које је од стране лица из тач. 1), 2) или 3) овог става наведено као лице укључено у производњу или дистрибуцију робе или пружање услуга којима се повређује право.

Под информацијама из става 1. овог члана сматрају се нарочито:

1) подаци о произвођачима, дистрибутерима, добављачима и другим лицима која су претходно била укључена у производњу или дистрибуцију робе или пружање услуга, као и о продавцима којима је роба намењена;

2) подаци о количинама произведене, испоручене или наручене робе или услуга, као и о ценама такве робе или услуга.

Ако лица из ст. 1. и 2. овог члана из неоправданих разлога не поступи по налогу суда и не доставе тражене информације, одговараће за штету која на тај начин настане.”

Члан 30.

Од дана приступања Републике Србије Европској унији, одредба члана 40. овог закона о исцрпљењу права примењиваће се и у случају да је носилац жига, односно лице које је он овластио ставио у промет робу означену жигом на територију Европске уније или Европског економског простора.

Члан 5. став 1. тачка 16) примењиваће се од дана приступања Републике Србије Европској унији.

Члан 31.

Поступци започети до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по прописима по којима су започети.

Члан 32.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

